

ת"פ 54300/02/17 - מדינת ישראל נגד יעקב חי מלכה, דניאל גרשון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54300-02-17 מדינת ישראל נ'
מלכה (אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יעקב חי מלכה
2. דניאל גרשון

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם 1: עו"ד אסתי פארי-פלד

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין.

2. ביום 17.2.17 בשעה 2:50 הגיעו הנאשמים למסבאה ברחוב בן-שטח בירושלים, שתי לשוכרה ולאחר שהתפתח דין ודברים בינם לבין המוזג בנוגע לתשלום החשבון, הם התבקשו על ידי העובדים לעזוב את המקום. הנאשם 2 עשה את דרכו לעבר אחד העובדים, וכשעובד אחר הבחין בכך, הלך לכיוונו של הנאשם 2 ואמר לו לעצור. הנאשם 2 הסתובב לעברו ותקף את העובד בפניו. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו לעובד חתך בגבה השמאלית ובלחי ימין. הנאשמים ואחרים זרקו כיסאות על יושבי המקום עד שהורחקו. הנאשמים נכנסו למסעדה סמוכה, נאשם 1 נכנס לאזור העבודה, נטל סכין ארוכה וחזר עם הנאשם 2 למסבאה. בשלב זה הגיעו שוטרים למקום והשניים ניסו לברוח. הנאשם 1 נתפס עם הסכין בידו.

הנאשם 2 הורשע אף הוא, על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

3. הצדדים הציגו הסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום והוסכם כי הנאשמים יודו ויורשעו בעובדות כתב האישום.

עמוד 1

המתקן, וכי יוכנו בעניינם תסקירי שירות מבחן. לא נערך בין הנאשם לתביעה הסדר לעניין העונש, ואולם לאחר הגשת תסקיר המבחן בעניינו של נאשם 2, התביעה והנאשם 2 הציגו הסכמה חלקית גם לעניין העונש.

4. תסקיר מבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 16.11.17 מלמד כי הוא בן 25, רווק, עובד בחנות פלאפל, גר בבית הוריו ומתאר קשר טוב עם בני משפחתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת בצה"ל במשך כשנה וחצי ושחרר בשל אי התאמה. הנאשם תיאר, כי השתמש בסמים מספר פעמים בנערותו אך לא הצליח למסור בדיקות שתן בשירות המבחן, לדבריו בשל מבוכה. לגבי בדיקת שתן אחת עלה חשד לזיוף בבדיקה. לנאשם אין הרשעות קודמות. אך הוא מוכר לשירות המבחן לנוער בשל אירועים קודמים וההתרשמות היא הוא מתקשה להימנע ממצבי סיכון ואף עלו קשיים בשיתוף פעולה שלו עם שירות מבחן במסגרת פיקוח מעצרים ועל כן פיקוח המעצרים הופסק. הנאשם קיבל בפני שירות המבחן אחריות חלקית על העבירות והביע חרטה, אך טען להגנה עצמית. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתקשה לראות בחומרת מעשיו ונוטה להשליך האחריות על סביבתו, אך עם זאת, מבין במידה מסוימת שיכול היה לפעול אחרת. לאור ההתרשמות משימוש לרעה בסמים ואלכוהול ולאור מוטיבציה ראשונית שהביע לטיפול, התבקשה דחייה בת חודש על מנת לאפשר לנאשם למסור בדיקות שתן, ולאחריה תינתן המלצה סופית בעניינו.

חרף התנגדות המאשימה, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לעמוד בדרישות שירות המבחן לעניין בדיקות השתן, ולשם כך נדחה הדיון.

5. תסקיר משלים שהוגש ביום 26.12.17 מלמד, כי במהלך תקופת הדחייה הוזמן הנאשם לארבע בדיקות שתן נוספות. הנאשם הביע הסכמה ומחויבות לכך, אך הגיע רק לבדיקה אחת, לא הצליח לבצע וניתק את הקשר עם שירות המבחן. סמוך למועד שנקבע לדיון יצר הנאשם קשר עם קצינת המבחן והביע רצון מילולי לחזור להליך הטיפול, אך לא הצליח להסביר את התנהלותו. שירות המבחן העריך כי לנאשם בעיית שימוש בסמים שהוא מתקשה להכיר בה ומטשטש בעייתיות ביחס אליה. על אף רצונו המילולי להשתלב בטיפול, הוא חסר כוחות ומוטיבציה לכך כיום ומתקשה לקבל את האחריות המינימלית הדרושה לצורך הליך כזה.

6. בדיון שהתקיים ביום 31.12.17 העלתה ההגנה טענות בנוגע להתנהלות קצינת המבחן וטענה טענות עובדתיות המנוגדות לאמור בתסקיר המשלים. באותו דיון נדחתה בקשתה של ההגנה לדחות את הדיון פעם נוספת על מנת לאפשר לנאשם להשלים את הבדיקות.

שירות המבחן הגיש הודעת הבהרה ביום 9.1.18, במסגרתה חזרה קצינת המבחן על תיאור התנהלותו של הנאשם והדגישה כי הנאשם יצר קשר מחודש עם שירות המבחן אך ימים ספורים בלבד לפני המועד שנקבע לדיון, באופן שלא אפשר לשירות המבחן לשוב ולזמן את הנאשם לבדיקות שתן נוספות.

7. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 14.2.18 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

8. ב"כ המאשימה ביקשה להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה ולקבוע בעניינו מתחם עונש הולם שבין שישה

חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד לשנים- עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור עליו עונש של שישה חודשי מאסר בפועל או בעבודות שירות, אם ימצא מתאים לכך, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם כמו גם על הנזק שיכול היה להתרחש אלמלא נוכחות השוטרים במקום.

9. ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולאפשר לו להמשיך הליך טיפולי באמצעות שירות המבחן, תוך שעמדה על גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו המשפחתיות המורכבות, העדרו של עבר פלילי, קבלת האחריות מצדו החרטה שהביע. עוד ציינה, כי הנאשם פנה מיוזמתו לקבל סיוע מ"קידום נוער" בעיריית ירושלים והגישה תוצאות בדיקת דם לאיתור שרידי סמים שערך הנאשם באופן פרטי בבית חולים, שאלה התייחסתי בהחלטתי שבפרוטוקול הדיון מיום 31.12.17.

10. הנאשם בדברו האחרון תיאר את הסביבה שבה גדל, אשר על פי טענתו, מרבית התושבים בה היו מעורבים בפלילים, וטען שעל אף זאת, הוא עשה כל שביכולתו כדי להימנע מלהסתבך בעבירות והשקיע את כל מרצו במתן סיוע להוריו. הנאשם הוסיף, כי בכוונתו ללמוד מקצוע טבחות וברצונו להמשיך בשגרת חיים נורמטיבית.

דין והכרעה

11. מעשים דוגמת אלה שביצע הנאשם פוגעים בסדר הציבורי, בתחושת הביטחון של הציבור ובשלמות הגוף. הנאשם נהג בצורה אלימה וברוטאלית במקום המשרת את הציבור, ואשר אנשים הגיעו אליו על מנת לבלות בנעימים.

12. מעשיו של הנאשם, ובפרט השלכת כיסאות בתוך מקום סגור ובו קהל, גרמו לסכנה גדולה גם לאחרים שכלל לא היו קשורים לאירוע, ולרוע מזלם נקלעו לאותו מקום. לא צוין כי מאן דהוא נפגע כתוצאה ישירה ממעשיו של הנאשם, ואולם הנאשם היה שותף יחד עם הנאשם 2 לתקיפה שבוצעה בצוותא, ושבמהלכה אחד הנוכחים נפגע פגיעה לא פשוטה בפניו כתוצאה ממעשיו של הנאשם 2. עובדת ביצוע מעשי האלימות בצוותא היא בעלת חומרה מיוחדת.

13. הנאשם גילה נחישות ברצונו לפגוע בנוכחים במקום, עזב את המסבאה, והגם שהיה בידו לעזוב את המקום, בחר לגשת למסעדה סמוכה, הצטייד בסכין וחזר למסבאה כשהסכין בעלת הלהב הארוך ברשותו. מעשים אלה מלמדים על כוונה ואפשרות לפגוע פגיעה קשה באנשים שעמם הסתכסך הנאשם. למרבה המזל הנאשם נעצר על ידי שוטרים טרם היה סיפק בידו לעשות שימוש בסכין שבה הצטייד.

14. בית המשפט העליון וחזר והתייחס לא פעם לצורך להילחם מלחמת חורמה ב"תת תרבות הסכין", אשר לדאבון הלב קנתה לה אחיזה במקומותינו, בין היתר באמצעות ענישה מרתיעה. ראו למשל דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין בע"פ 242/07 **אולימבוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.1.07):

"...סכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפרצה קוראת לגנב; 'תת תרבות הסכין' על גילוייה השונים- מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה- היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

15. מתוך עובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים שתו לשוכרה טרם ביצוע העבירות. עובדה זו מוסיפה חומרה מיוחדת למעשיו של הנאשם, שכן הוא בחר באופן מודע לעשות שימוש בחומר המפחית עכבות ואשר הגביר באופן ממשי את מידת הסכנה שנשקפה ממנו.

16. מכלול הדברים שתוארו מלמד, כי נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם אינן מאפשרות להימנע מהרשעת הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים, ועל כן אין מתקיים הראשון מבין שני התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה, המאפשרים הימנעות מהרשעת נאשם בעבירות שהוכחה אשמתו לגביהן (ראו ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(3), 337).

17. למעלה מן הצורך אומר, כי בעניינו של הנאשם אין מתקיים אף התנאי הנוסף שנקבע בהלכה הפסוקה, ולפיו על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. לא נטען, וממילא לא הובאה כל ראיה לפגיעה קונקרטית של הנאשם בעיסוקיו כעת או בעיסוקו במקצוע שהוא מבקש לרכוש לעצמו, ואף שירות המבחן אינו ממליץ על הימנעות מהרשעה בעניינו של הנאשם.

18. לנוכח האמור לעיל, הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

19. בקביעת מתחם העונש ההולם שקלתי את הערכים המוגנים ואת מידת הפגיעה בהם לנוכח נסיבות ביצוע העבירות כפי שתוארו לעיל.

20. בחינת רמת הענישה הנוהגת מלמדת, כי על נאשמים שביצעו מעשים דומים נגזרו עונשים שכללו רכיב מוחשי של מאסר בפועל או בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ראו למשל רע"פ 7592/14 **שמעוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.11.14); רע"פ 6204/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.11.08); רע"פ 7498/11 **נאטור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.10.11); ע"פ (נצרת) 10722-08-15 **אלול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.2.16); ע"פ (ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.20.13).

21. כאן המקום להתייחס להסדר הטיעון שנערך עם הנאשם 2, אשר הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות והצדדים הסכימו לעתור במשותף לגזור עליו עונש של 220 שעות שירות לתועלת הציבור. המאשימה אף הסכימה לשוב ולבחון עמדתה בנוגע לביטול הרשעתו של הנאשם 2 לאחר שיתקבל תסקיר מבחן משלים בעניינו.

דינו של הנאשם 2 טרם נגזר, וכידוע, אין בהסכמה העונשית שבין הצדדים כדי לחייב את בית המשפט. מכל מקום, עניינו של הנאשם 2 שונה מעניינו של הנאשם הן בחלק המסוים של כל אחד מהם בעבירות, הן בטיב העבירות שבהן הורשע כל אחד מהם, ובפרט במידת נכונותו של הנאשם 2 לנצל את ההזדמנות השיקומית שהוצעה לו, בשיתוף הפעולה של הנאשם 2 עם התוכנית הטיפולית ובמוטיבציה שהפגין להצליח בה. פערים אלה מצדיקים התייחסות שונה במישור העונשי לכל אחד מהנאשמים.

22. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומגיע עד עשרה חודשי מאסר בפועל, ולצדו מאסר מותנה ובמקרים המתאימים גם קנס ופיצוי לקורבנות העבירה.

23. הנאשם בן 25 ושקלתי לקולא את העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות, כי הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בשלב מוקדם יחסית של ההליך המשפטי וחסך בכך זמן שיפוטי וכן כי שהה במעצר בגין תיק זה בין התאריכים 17.2.17 ל- 28.2.17.

24. חרף הודאתו של הנאשם במיוחס לו, לא ניתן להתעלם מהעובדה העולה מתוך תסקיר המבחן, לפיה הוא נוטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו. הנאשם מצדיק חלק ממעשיו בטענה של הגנה עצמית. יש לומר כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לאחר פרוץ הסכסוך עם עובדי המסבאה, הנאשם יצא מהמקום והיה בידיו לפנות לדרכו ולהתרחק מהמקום מבלי שנשקפה לו כל סכנה. תחת זאת בחר הנאשם לשוב למקום כשהוא מצויד בנשק קר, התנהלות שאין בינה לבין הגנה עצמית דבר וחצי דבר. עמדתו של הנאשם מלמדת על קשייו בהבנת הפסול שבמעשים ומקימות חשש להישנותם. חשש זה המחייב שקילת שיקולים של הרתעה אישית והגנה על הציבור.

25. תסקירי שירות המבחן מלמדים, כי עוד טרם מתן הכרעת הדין, הוצעו לנאשם אפשרויות טיפוליות במסגרת פיקוח מעצרים, ואולם הוא התקשה בשיתוף פעולה עם שירות המבחן ולא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו. הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן גם לאחר הכרעת הדין, לא הגיע למרבית הבדיקות שאליו הוזמן וכשהגיע, לא ביצע את הנדרש ממנו. התקשיתי לקבל את הסבריו של הנאשם בעניין, ואף העובדה כי פנה לבדיקת שתי פרטיות במסגרת בית חולים אין בה כדי לשנות, מן הטעמים שפורטו בהחלטתי מיום 31.12.17.

בהקשר זה ראוי לציין את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם סובל מבעיה של שימוש לרעה בסמים שהוא מתקשה להכיר ולטפל בה, ומובן כי יש בכך כדי להגביר את הסכנה הנשקפת מן הנאשם לחזרה על התנהגות עוברת חוק המהווה סיכון לחברה, והדבר חייב לקבל ביטוי בקביעת עונשו של הנאשם.

26. לנוכח האמור לעיל מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי

עונשו ביום 17.4.18.

עמוד 5

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור
עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת
אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין.

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לבעלי המסבאה "דורותי". הפיצוי ישולם עד ליום
2.4.18. המאשימה תגיש לתיק בית המשפט את פרטי הבעלים עד ליום 1.3.18.

ה. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום
2.5.18.

27. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

28. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אדר תשע"ח, 25 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.